

Skjærtorsdag 5. april 2007

«Som skriftene har sagt»

Påskeevangeliet i Åsen Frikirke

Nåde og fred

For først og fremst overga jeg til dere det jeg selv har tatt imot, at Kristus døde for våre synder som skriftene har sagt, at han ble begravet, at han sto opp den tredje dagen som skriftene har sagt, og at han viste seg for Kefas og deretter for de tolv.

1 Kor 15, 3-5

Lovsang og tilbedelse

PÅ GOLGATA

På Golgata stod det er kors
Jesus døde på korset
I hagen var det en grav
Jesus lå i den graven

Men korset er tomt
Graven er tom
Jesus stod opp og han lever
Men korset er tomt
Graven er tom
Jesus stod opp og han lever

ALL BECAUSE OF JESUS

All because of Jesus 3x
We are here
Because of his blessings
All his bountiful blessing
We are here

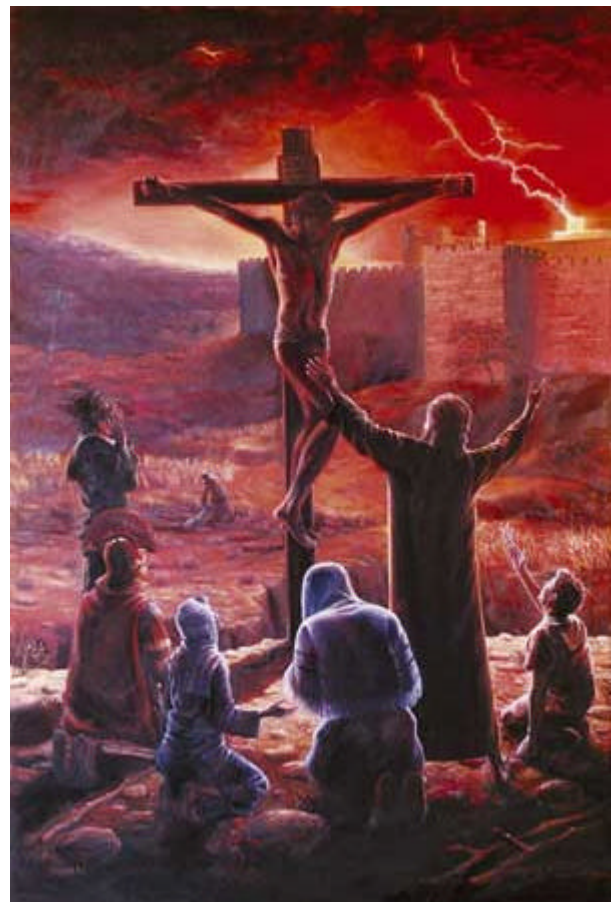
Because of Jesus
I'm gonna praise his name
Because of Jesus
I think that you shall do the same
Because of Jesus
Together lets praise his name
Because of Jesus
We are here.

DU ER DEN HØYESTE

Du er den høyeste over hele jorden. Ditt navn er opphøyd over alle andre navn.
Du er vår hjelper, Gud, du er vår redningsmann.
Ditt navn er opphøyd over alle andre navn.
Vi opphøyer deg 2x
Vi opphøyer deg, du vår Gud.
Vi opphøyer deg 2x
Vi opphøyer deg, du vår Gud.

JESUS, VI OPPHØYER DEG

Jesus, vi opphøyer deg
Proklamerer din makt.
Du er her i vår midte nå
Og på vår lovsang troner du.
Og når vi tilber deg,
får du makt. 3x Kom nå Herre, for tronen er din.

Dette er min kropp

Matt 26, 17-29

På den første dagen i høytiden med usyret brød kom disiplene til Jesus og spurte: «Hvor vil du vi skal gjøre i stand til påskemåltidet for deg?» Jesus svarte: «Gå inn i byen, til den mannen dere vet, og si til ham: 'Mesteren sier: Min time er nær; hos deg vil jeg holde påskemåltid med disiplene mine.' Disiplene gjorde som Jesus hadde pålagt dem, og de gjorde i stand påskemåltidet.

Da det ble kveld, tok Jesus plass ved bordet sammen med de tolv. Mens de spiste, sa han: «Sannelig, jeg sier dere: En av dere skal forråde meg.» Da ble de dypt bedrøvet, og den ene etter den andre sa til ham: «Det er vel ikke meg, Herre?» Men han svarte: «Den som har dypet i fatet sammen med meg, han skal forråde meg. Menneskesønnen går bort, som det står skrevet om ham; men ve det mennesket som forråder Menneskesønnen! Det hadde vært bedre for det mennesket om det aldri var født.» 25 Judas, han som forrådde ham, spurte da: «Det er vel ikke meg, rabbi?» «Du har sagt det,» svarte Jesus.

Syndsbejennelse fra Salme 51

L Vær meg nådig, Gud, i din trofasthet.
M Slett ut mine overtredelser i din store barmhjertighet.
L Gjør meg ren og fri fra skyld.
M Og rens meg for min synd.
L For mine overtredelser kjenner jeg.
M Min synd står alltid for meg.
L Mot deg alene har jeg syndet.
M Det som er ondt i dine øyne, har jeg gjort.
L Skjul ditt åsyn for mine synder.
M Og utslett all min skyld.
L Skap et rent hjerte i meg, Gud.
M Gi meg en ny og stø ånd.
L Kast meg ikke bort fra ditt åsyn.
M Ta ikke fra meg din Hellige Ånd.
L La meg atter fryde meg over din frelse.
M Hold meg oppe med en vllig ånd.

L Er det noen særlig synd eller sorg i ditt liv som du gjerne vil nevne for Herren, så gjør det i stillhet nå.

L Amen

Far, i dine hender overgir jeg min ånd

Luk 22, 39-23,46

Så gikk han ut og tok veien mot Oljeberget som han pleide, og disiplene fulgte ham. Da han var kommet fram til stedet der, sa han til dem: «Be om at dere ikke må komme i fristelse!» Han slet seg fra dem så langt som et steinkast, falt på kne og ba: «Far, om du vil, så ta dette begeret fra meg! Men la ikke min vilje skje, men din!» Da viste en engel fra himmelen seg for ham og styrket ham. Og han kom i dødsangst og ba enda mer inntrengende, så svetten falt som bloddråper ned på jorden. Da han reiste seg fra bønne og kom tilbake til disiplene, fant han dem sovende, overveldet av sorg. «Hvordan kan dere sove?» spurte han. «Reis dere og be om at dere ikke må komme i fristelse!»

Mens han ennå talte, kom det en stor flokk, og foran dem gikk han som het Judas, en av de tolv. Han kom bort til Jesus for å kysse ham. Men Jesus sa til ham: «Judas, forråder du Menneskesønnen med et kyss?» De som var med Jesus, skjønnte hva som ville skje, og spurte: «Herre, skal vi gripe til sverd?» Og en av dem hogg etter øversteprestens tjener og kuttet av ham det høyre øret. Men Jesus sa: «La det være med det!» Og han rørte ved tjenerens øre og leget ham. Så sa Jesus til overprestene og offiserene ved tempelvakten og de eldste, de som var kommet for å gripe ham: «Dere har rykket ut med sverd og stokker, som om jeg var en røver. Dag etter dag var jeg sammen med dere på tempelplassen uten at dere la hånd på meg. Men dette er deres time, nå er det mørket som har makten.»

De grep ham og førte ham til øversteprestens hus. Peter fulgte etter, langt bak. Midt inne på gårdsplassen var det tent et bål, og Peter slo seg ned blant dem som satt omkring det. En tjenestejente fikk se ham der han satt i lysskjæret. Hun stirret på ham og sa: «Denne mannen var også sammen med ham.» Men Peter nektet og sa: «Kvinne, jeg kjenner ham ikke!» Litt etter var det en annen som la merke til ham og sa: «Du er også en av dem.» «Nei, det er jeg ikke,» svarte Peter. Men en times tid senere var det enda en som slo fast: «Jo visst var denne mannen også med ham! Han er jo galileer.» Men Peter svarte: «Menneske, jeg skjønner ikke hva du snakker om!» I det samme, før han hadde

talt ut, gol hanen. Og Herren snudde seg og så på Peter. Da husket Peter det Herren hadde sagt til ham: «Før hanen galer i natt, skal du fornekte meg tre ganger.» Og han gikk ut og gråt bittert.

Mennene som holdt vakt over Jesus, hånte ham og slo ham. De dekket til ansiktet hans og sa: «Nå kan du være profet! Hvem var det som slo deg?» Også på mange andre måter spottet de ham.

Da det ble dag, kom folkets eldsteråd sammen; både overprester og skriftlærde var der. Jesus ble ført fram for Rådet, og de sa: «Er du Messias, så si oss det.» Men han svarte: «Hvis jeg sier det til dere, vil dere ikke tro meg, og hvis jeg spør, vil dere ikke svare. Men fra nå av skal Menneskesønnen sitte ved den mektige Guds høyre hånd.» Da spurte de alle: «Du er altså Guds Sønn?» Han svarte: «Dere sier selv at jeg er det.» Da sa de: «Hva skal vi nå med vitneutsagn? Vi har jo selv hørt det av hans egen munn.»

Hele forsamlingen brøt nå opp og førte ham til Pilatus. Der begynte de å anklage ham. De sa: «Vi har funnet at denne mannen fører folket vårt på avveier: Han vil hindre at vi betaler skatt til keiseren, og han gir seg ut for å være Messias, altså konge.» Pilatus spurte ham: «Er du jødernes konge?» «Du sier det,» svarte Jesus. Da sa Pilatus til overprestene og folkemengden: «Jeg finner ingen skyld hos denne mannen.» Men de sto på sitt og sa: «Han hisser opp folket i hele Judea med sin lære. Han begynte i Galilea og er kommet helt hit.»

Da Pilatus hørte det, spurte han om mannen var galileer, og da han fikk vite at han hørte inn under domsmakten til Herodes, sendte han Jesus over til ham, for også Herodes var i Jerusalem i de dagene.

Herodes ble svært glad da han fikk se Jesus, for han hadde hørt om ham og lenge ønsket å treffe ham. Og nå håpet han å få se Jesus gjøre et tegn. Han stilte ham mange spørsmål, men Jesus svarte ikke et ord. Overprestene og de skriftlærde sto der også og kom med sterke anklager mot ham. Herodes viste ham forakt og hånte ham sammen med soldatene sine. Han la en praktfull kappe om ham og sendte ham tilbake til Pilatus. Den dagen ble Herodes og Pilatus venner; tidligere hadde de ligget i fiendskap med hverandre.

Pilatus kalte sammen overprestene, rådsmedlemmene og folket og sa til dem: «Dere har ført denne mannen fram for meg og sagt at han villeder folket. Nå har jeg forhørt ham i deres nærvær og kan ikke se at mannen er skyldig i noe av det dere anklager ham for. Det kan heller ikke Herodes, for han har sendt ham tilbake til oss. Altså har han ikke gjort noe som fortjener dødsstraff. Jeg vil derfor la ham piske og så løslate ham.» Men til høytiden måtte han gi dem en fange fri. Da ropte de alle som én: «Bort med ham! Gi oss Barabbas fri!» – Barabbas var en mann som hadde blitt fengslet for opptøyer i byen og for mord.

Pilatus talte da igjen til dem, for han ville gjerne gi Jesus fri. Men de ropte tilbake: «Korsfest! Korsfest ham!» For tredje gang sa han til dem: «Hva ondt har han da gjort? Jeg har ikke funnet ham skyldig i noe som kan straffes med døden. Jeg vil derfor la ham piske og så løslate ham.» Men de presset på og forlangte med høye rop at han skulle korsfestes. Og ropene deres fikk overtaket.

Da felte Pilatus dommen; det skulle bli som de krevde. Han løslot den de ba om, han som var fengslet for opptøyer og mord. Men Jesus overga han, så de fikk sin vilje.

Så førte de ham bort. På veien grep de tak i en mann som kom inn fra landet, Simon fra Kyréne. De la korset på ham for at han skulle bære det etter Jesus.

En stor folkemengde fulgte med, blant dem mange kvinner som jamret og gråt over ham. Men Jesus snudde seg mot dem og sa: «Jerusalems døtre! Gråt ikke over meg, men gråt over dere selv og barna deres. For det kommer dager da folk skal si: 'Lykkelige er de barnløse, de morsliv som ikke fødte, og de bryst som ikke ga die!' Da skal de *si til fjellene: 'Fall over oss!' og til haugene: 'Skjul oss!'* For gjør de slik med

det grønne treet, hvordan skal det da gå med det tørre?»

Også to andre forbrytere ble ført bort for å bli henrettet sammen med ham. Og da de kom til det stedet som heter Hodeskallen, korsfestet de både ham og forbryterne der, den ene på høyre side av ham og den andre på venstre. Men Jesus sa: «Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.» *Så kastet de lodd om klærne hans og delte dem mellom seg.* Folket sto og så på, men rådsherrene hånte ham. «Andre har han frelst,» sa de, «la ham nå frelse seg selv dersom han er Guds Messias, den utvalgte!» Også soldatene hånte ham. De kom og rakte eddikvin opp til ham og sa: «Er du jødernes konge, så frels deg selv!» For det var satt en innskrift over ham: «Dette er jødernes konge.»

En av forbryterne som hang der, spottet ham også og sa: «Er ikke du Messias? Frels da deg selv og oss!» Men den andre irettesatte ham og sa: «Frykter du ikke Gud, enda du har samme dom over deg? For oss er dommen rettferdig, vi får bare igjen for det vi har gjort. Men han har ikke gjort noe galt.» Så sa han: «Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike!» Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier deg: I dag skal du være med meg i Paradis.»

Det var allerede omkring den sjette time. Da falt det et mørke over hele landet helt til den niende time, for solen ble formørket. Forhenget i tempelet revnet etter midten, og Jesus ropte med høy røst: «*Far, i dine hender overgir jeg min ånd!*» Da han hadde sagt det, utåndet han.

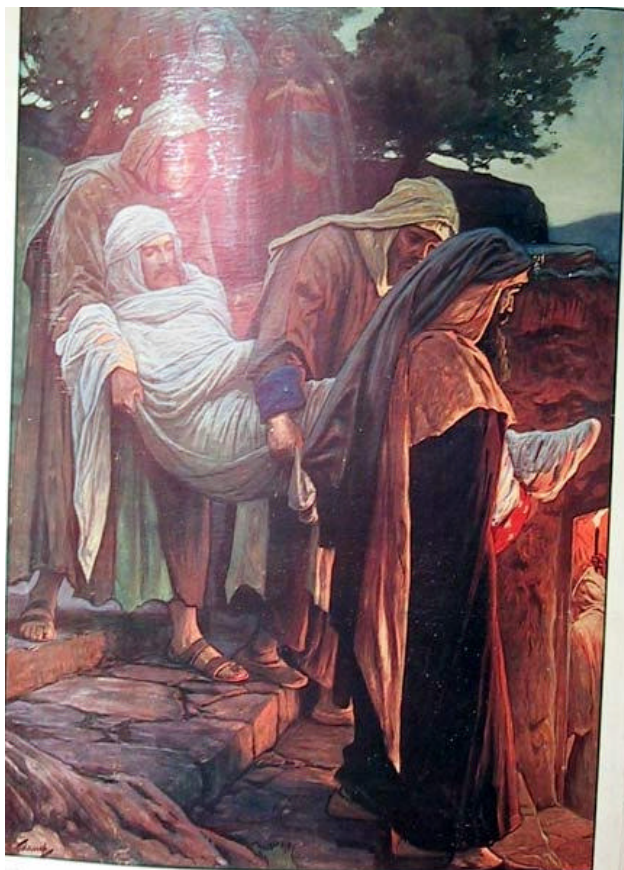
Kvinnene gjorde i stand velluktende oljer

Luk 23,47-56

Men da offiseren så det som hendte, prisete han Gud og sa: «Denne mannen var sannelig rettferdig!» Og folkemassene som hadde samlet seg for å se på, slo seg for brystet da de så det som skjedde, og vendte hjemover. Men alle de som kjente ham, sto på avstand og så på. Blant dem var også de kvinnene som hadde fulgt ham fra Galilea.

Nå var det en rådsherre ved navn Josef, en god og rettskaffen mann, som ikke hadde vært med på det de andre hadde vedtatt og satt i verk. Han var fra Arimatea, en by i Judea, og han ventet på at Guds rike skulle komme. Han gikk til Pilatus og ba om å få Jesu kropp. Og Josef tok Jesu kropp ned, svøpte den i et linklede og la ham i en grav som var hogd ut i bergveggen, og som det ennå ikke var lagt noen i. Det var forberedelsesdagen, like før sabbaten begynte.

De kvinnene som var kommet med ham fra Galilea, fulgte etter. De så graven og hvordan Jesu kropp ble lagt der. Så gikk de hjem og laget i stand velluktende oljer og salver. På sabbaten holdt de seg i ro, som loven krevde.

Han er stått opp

Matt 28, 1-8

Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø.

Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde. Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: «Frykt ikke! Jeg vet at dere søker Jesus, han som ble korsfestet. Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå! Skynd dere av sted og si til disiplene hans: 'Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham.' – Nå har jeg sagt dere det.»

Da skyndte de seg bort fra graven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til disiplene.

DEN NIKENSKE TROSBEKJENNELSE

Jeg tror på en Gud, den allmektige Fader, Skaperen av himmel og jord, av alt synlig og usynlig.

Og på en Herre, Jesus Kristus, Guds enbårne Sønn, født av Faderen før alle tider, Gud av Gud, lys av lys, sann Gud av sann Gud, født, ikke skapt, av samme vesen som Faderen, ved hvem alt er skapt. For oss mennesker og til vår frelse steg hit ned fra himmelen og ble kjød ved Den Hellige Ånd av jomfru Maria, og er blitt menneske. For oss ble han også korsfestet under Pontius Pilatus, led og ble gravlagt, og på den tredje dag sto han opp etter Skriftene, for opp til himmelen, sitter ved Faderens høyre hånd, skal komme igjen i herlighet for å dømme levende og døde, og hans rike skal ingen ende ha.

Og på Den Hellige Ånd, som er Herre og som gjør levende, som går ut fra Faderen og Sønnen, som tilbes og æres sammen med Faderen og Sønnen, og som har talt gjennom profetene. Og en hellig, allmenn og apostolisk kirke. Jeg bekjenner en dåp til syndenes forlatelse, og venter på de dødes oppstandelse og et liv i den kommende verden. Amen.

Herren er virkelig stått opp

Luk 24, 13-35

Samme dag var to disipler på vei til en landsby som heter Emmaus, seksti stadier fra Jerusalem, og de samtalte om alt det som var skjedd. Mens de nå snakket sammen og drøftet dette, kom Jesus selv og slo følge med dem. Men øynene deres ble hindret i å se, så de ikke kjente ham igjen. Han sa da til dem: «Hva er det dere går og snakker så ivrig om?» De stanset og så bedrøvet opp, og den ene, han som het Kleopas, svarte: «Du må være den eneste tilreisende i Jerusalem som ikke vet hva som er hendt der i disse dager.» «Hva da?» spurte han. «Det med Jesus fra Nasaret,» svarte de. «Han var en profet, mektig i ord og gjerning for Gud og hele folket. Men våre overprester og rådsherrer utleverte ham og fikk ham dømt til døden og korsfestet ham. Og vi som hadde håpet at det var han som skulle befri Israel! Dessuten: I dag er det alt tredje dagen siden dette hendte. Og nå har også noen kvinner blant oss gjort oss forvirret. De gikk ut til graven tidlig i dag morges, men de fant ikke hans kropp. De kom tilbake og fortalte at de hadde sett et syn av engler som sa at han lever. Noen av våre gikk da til graven, og de fant det slik som kvinnene hadde sagt, men ham selv så de ikke.»

Da sa han til dem: «Så uforstandige dere er, og så trege til å tro alt det profetene har sagt! Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet?» Og han begynte å utlegge for dem det som står om ham i alle skriftene, helt fra Moses av og hos alle profetene.

De nærmet seg nå den landsbyen de skulle til, og han lot som han ville dra videre. Men de ba ham inntrengende: «Bli hos oss! Det lir mot kveld, og dagen heller.» Da gikk han med inn og ble hos dem. Og mens han satt til bords med dem, tok han brødet, ba takkebønnen, brøt det og ga dem. Da ble øynene deres åpnet, så de kjente ham igjen. Men han ble usynlig for dem. De sa til hverandre: «Brant ikke hjertet i oss da han talte til oss på veien og åpnet skriftene for oss?» Og de brøt opp med en gang og vendte tilbake til Jerusalem. De fant der de elleve og vennene deres samlet, og disse sa: «Herren er virkelig stått opp og har vist seg for Simon.» Så fortalte de to om det som hadde hendt på veien, og hvordan de hadde kjent ham igjen da han brøt brødet.

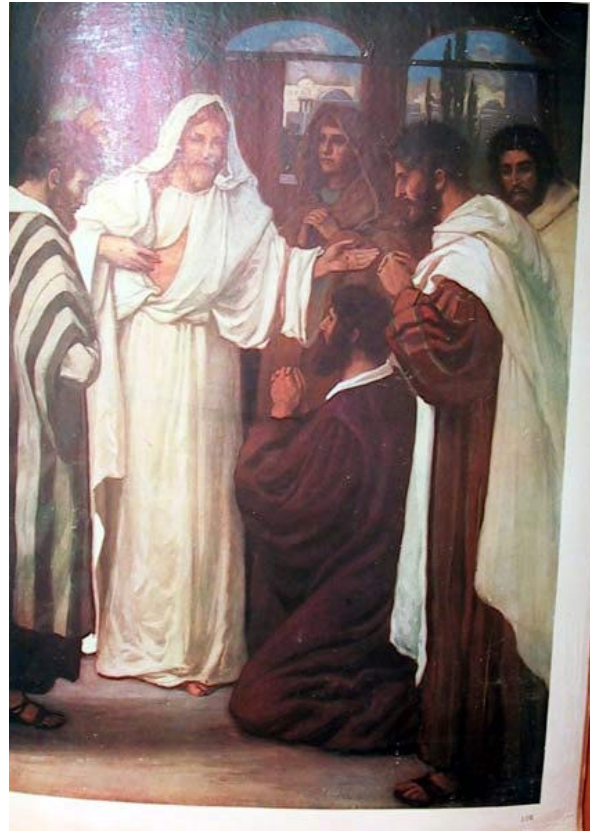
Blessed, Broken And Given

*Two men walked on the road to Emmaus
Blind to a stranger they met on the way
Late in the evening, they asked him to
supper
To break bread together at the close of the
day
The stranger took the bread and bowed his
head
Then asked for a blessing then he broke it
Into pieces of three
He gave to these blind men this bread
Blessed and broken
And suddenly their blinded eyes did see*

*His life was blessed far more than I could
ever imagine
He was touched by God's grace more than
I'll ever know
Then he was broken by the hands of the
father
To bring sight to all blind men who were lost
on their way
After God blessed him and after God broke
him
He was given to bring sight to all men
When he was blessed
When he was broken
and after he was given
God blessed him and broke him again and
again*

*My life is blessed far more than I could ever
imagine
I've been touched by God's grace more
than I'll ever know
So let me be given to the hands of the
father
Let me feel, what you felt, when you were
broken for me*

*After my blessing, and after my breaking
Let me be given to bring sight to all men
When I've been blessed
When I've been broken
then after I've been given
Lord bless me and break me again and
again
Lord bless me and break me again and
again*

Nattverd

Hellig, hellig, hellig
Herre Gud allmechtig
Dag for dag vår lovsang skal stige opp til deg.
Hellig, hellig, hellig!
Nådefull og prektig
Fader, Sønn og Ånd, all ære være deg

DEG VÆRE ÆRE

Deg være ære, Herre over dødens makt
Evig skal døden være Kristus underlagt
Lyset fyller haven, se en engel kom,
Åpnet den stengte graven, Jesu grav er tom!

Refreng:

Deg være ære, Herre over dødens makt
Evig skal døde være Kristus underlagt

Se, Herren lever! Salig morgenstund!
Mørkets makter bever. Trygg er troens grunn
Jubelropet runger: Frelseren er her
Pris Ham alle tunger; Kristus Herre er

Frykt ikke mer! Evig er han med.
Troens øye ser det: han gir liv og fred.
Kristi navn er ære, Seier er hans vei.
Evig skal han regjere, Aldri frykter jeg.

Velsignelsen

Herren velsigne deg
og bevare deg!

Herre la sitt ansikt lyse over
deg og være deg nådig!

Herren løfte sitt åsyn på deg
og gi deg fred!